

ιδόντες τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτῶν, καὶ τὴν αὐτοπροαίρετον ἐκ συμφώνου ζήτησιν τῆς διαζεύξεώς των, ἕως καὶ μὴ εἰσακουσθέντες, διεζεύξαμεν αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ἐκκλησιαστικῶς, χωρὶς τινος βίας ἢ ἀνάγκης, ἀλλὰ προαιρετικῶς ἐξ ἀμφοτέρων . . . ἐχόντων ξεχωριστάς, ἰδιαιτέρας καὶ μυστικὰς αἰτίας . . .».

793

1829. Συνθήκη Ἀδριανουπόλεως, μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας, ἐξ ἄρθρων 16.

Τὸ ἄρθρ. 10 ἀναγνωρίζει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν 436, II, σ. 166–173.

794

1829. Ἀναφορὰ τῆς 17 Ὀκτ., ὑπ' ἀριθ. 3641, Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου Ἀργολίδος πρὸς Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος,

ἐν 326, σ. 415.

« . . . ἐγκαίρως ἐπεφορτίσθησαν τὰ εἰσπραττάμενα χρήματα εἰς τοὺς δημογέροντας τῶν πόλεων καὶ χωρίων, πλὴν μεταξὺ τούτων πόλεις οἱ τῆς πόλεως ἐξεύρουν νὰ ὑπογράφουν, οἱ δὲ λοιποὶ εἶναι ἀμαθέστατοι . . . ».

795

1829. Ἐκθεσίς ὑπ' ἀριθ. 109, ἀπὸ 15 Ὀκτ., τῆς ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματείας,

ἐν 138, σ. 160–161.

« . . . ὅταν οἱ ξένοι θέλουν, δὲν δύνανται νὰ τοὺς ἀποβάλουν αἱ τοπικαὶ Ἀρχαί, οὐδὲ κανεὶς πρόξενος . . . ἔχει δίκαιον νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ μεσολαβήσουν διὰ τῆς αἰτηθείσης ἐξουσίας των . . . ».

796

1829. Ἀναφορὰ ὑπ' ἀριθ. 746 τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Δυτικῶν Σποράδων πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν,

ἐν 326, σ. 412–413.

« Ἡ ἐπιστήριξις τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν εἶναι τὰ ἐγγραφά των, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ Δικαστήρια ὀφείλουν νὰ ἀτενίζωσι τὴν προσοχὴν καὶ τὴν σκέψιν των· ἀλλ' αὐτά, διὰ τὸ ἀκατάστατον τῆς τουρκικῆς διοικήσεως, εἶναι ἄμορφα καὶ ἀτελῆ καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ μέχρι σήμερον, συστηθέντων τῶν Δικαστηρίων. Διάφοροι μετέρχονται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δημοσίου Μνήμονος, χωρὶς νὰ γνωρίζουν οὐδὲ αὐτό, οὐδὲ τὰ καθήκοντά των καὶ ὥς ἐκ τούτου προκύπτουν ἀτοπήματα καὶ ἀταξίαι πολλαί . . . ».

797

1829. Ἀναφορά, ὑπ' ἀριθ. 549, Δημογεροντίας Κέας πρὸς τὸν Ἐκτ. Ἐπίτροπον Βορείων Κυκλάδων,

